

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. София, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8561** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.171, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДП) във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. А. Д. от [населено място] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 21-0300-000096/22.07.2021г., издадена от И. М. Г. – началник група към ОД на МВР В., РУ М., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети свидетелство за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС]. В жалбата се твърди, че посочената заповед е незаконосъобразна, тъй като по отношение на водача на МПС не е била издадена заповед за налагане на ПAM, с която да му бъде отнето свидетелството за управление на МПС, а му съставен акт за установяване на административно нарушение от 22.07.2021г. около 13.00 часа, въз основа на който му е било иззето свидетелството за управление на МПС. Моли за отмяна на заповедта, като издадена при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на материалноправните разпоредби. Прави искания за събиране на писмени доказателства и за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът се е произнесъл с Определение № 6391/30.08.2021г.

В проведените открити съдебни заседания жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Поддържа жалбата си, както и исканията в нея за събиране на писмени

доказателства. Прави искане за допускане до разпит в качеството на свидетел на управляващия МПС, по отношение на което е приложена заповедта за налагане на ПАМ – П. М. П., уважено от съда, както и исканията в жалбата за събиране на писмени доказателства. В позиция по същество моли за отмяна на оспорената заповед. Не претендира разноски.

Ответникът – началник група в РУ М. към ОД на МВР В., редовно призован, не се явява и представлява и не изразява становище по основателността на подадената жалба. Представя доказателства за компетентност на органа, издал оспорената заповед за налагане на ПАМ, както и нечетливо копие от акт за установяване на административно нарушение. Посочените материали са постъпили в АССГ отново, в четлив вид, с писмо от 24.08.2021г..

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.07.2021г. свидетелят П. М. П. управлявал товарен автомобил марка М. В. с рег. [рег.номер на МПС] , като теглил ремарке, категория 02 М. АКБ с рег. [рег.номер на МПС] . В района на [населено място], при движението си в посока прохода П., св.П. не видял пътен знак „В6“ „Забранено влизането на МПС с ремаркета“, поставен на път II-81 при разклона за [населено място] и на път II-81 км 50-870 и навлязъл с автомобила в района на действие на посочените пътни знаци. Около 13.50 часа спрял да обядва в заведение в прохода П., при което до автомобила спрял полицейски автомобил. Полицейските служители, сред които и П. Г. – мл.автоконтрольор в РУ Б. към ОД на МВР М. го уведомили, че не е спазил забраната на пътен знак „В6“ в зоната му на действие, при въведена временна забрана за движение на МПС с ремаркета. От мл.автоконтрольор Г. бил съставен и връчен на П. Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 470233/22.07.2021г. за осъществено административно нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП. При съставянето на АУАН на водача П. било иззето свидетелството му за управление на МПС (СУМПС), както и контролния талон. Св.П. попитал дали може да продължи да управлява автомобила, за да го прибере, на който въпрос получил отговор, че може да се прибере с автомобилния състав от мястото до 24,00 часа. Св.П. продължил да управлява автомобила, като заобиколил през И. дефиле и в района на [населено място], около 18.40 часа същия ден, бил спрял от служител на жандармерията за проверка на документите. След проверка на документите му били извикани служители на КАТ – Пътна полиция от Районно управление М.. Полицейските служители уведомили св.П., че след като му е отнето СУМПС не може да управлява автомобила, тъй като е неправоспособен водач. Съставили на П. Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 305387 /22.07.2021г., затова че на път II-16 км.1+888 с посока на движение от [населено място] към [населено място] управлява МПС - товарен автомобил марка М. В. с рег. [рег.номер на МПС] , като тегли ремарке за лек автомобил , категория 02 М. АКБ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. А. Д. и управлява автомобил, след като му е отнето СУМПС на 22.07.2021г. в 13.50 часа на път II-81 от служители на РУ Б.. За извършеното нарушение по чл.150а ал.1 от ЗДвП полицейския служител иззел двата броя регистрационни табели на товарния автомобил. Същият ден – 22.07.2021г. е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед № 21-0300-000096/22.07.2021г., за прилагане на принудителна административна мярка по отношение на собственика на

товарния автомобил – жалбоподателя Д., от И. М. Г. – началник група към ОД на МВР В., РУ М., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети свидетелство за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели СВ 7711 КС.

В административното производство като доказателства са приети представените от административния орган писмени доказателства - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 21-0300-000096/22.07.2021г., Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 470233/22.07.2021г., издаден от мл.автоконтрольор в РУ Б., Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 305387 /22.07.2021г., издаден от мл.автоконтрольор от РУ М., Протокол относно въвеждане на забрана за движение на МПС предназначени за превоз на товари с технически допустима максимална маса над 12 тона по участък от Републикански път II-81 (Проход П.) на Р. Б. към О. М., със снимков материал за местоположението на пътен знак „В6“ Заповед № РД-11*32/04.05.2020г. на О. М. за въвеждане на забрана за движение, считано от 05.05.2020г. за проход П. на територията на О. М. чрез сигнализиране с пътни знаци, сред които и пътен знак „В6“ „Забранено е влизането на МПС с ремаркета“, Заповед № 8121-515/19.05.2020г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 369з-108/17.01.2020г. на директора на ОД на МВР В..

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, адресат на заповедта, а разгледана по същество е неоснователна.

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, съдът следва да прецени дали съответният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от приетите като доказателство заповеди на министъра на вътрешните работи и на директора на ОД на МВР В., оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

При издаването на заповедта е спазена изискуемата форма и същата е със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на процесната заповед. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на посоченото в обстоятелствената ѝ част лице – П. П., който като водач на МПС, е управлявал товарния автомобил без да притежава/ с отнето свидетелство за управление на МПС. Органът, издал заповедта, е посочил фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, в р. с чл. 59, ал. 2 АПК.

Съдът намира, че при издаването на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0300-000096/22.07.2021г., не е допуснато нарушение на

материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а ЗДвП в приложимата редакция (изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения ръководителите на службите за контрол по ЗДвП или оправомощени от тях длъжностни лица могат да налагат принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на **чл. 171, т. 1 или 4** или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Видно от текста на разпоредбата, адресат на този вид принудителна административна мярка е собственикът на МПС. В случая се установява, че процесното МПС е управлявано от трето лице – св.П., което не е притежавало съответното свидетелство за управление на МПС. Законът допуска неправомерно поведение на това лице да бъде правопораждащия юридически факт за налагане на ПАМ на собственика. От събраните в производството писмени доказателства - Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 470233/22.07.2021г., издаден от мл.автоконтрольор в РУ Б., е видно, че със съставянето на акта е отнето свидетелството за управление на МПС на водача П.. Отнемането на СУМПС още при съставянето на АУАН е извършено на основание чл.172 ал.3 от ЗДвП, който предвижда, че в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "д", "е" и "ж" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. В конкретния случай нарушението, за което е съставен АУАН на св.П., подлежи на санкциониране по реда на чл.171 т.1 б.ж от ЗДвП, чрез издаване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка и чрез отнемане на СУМПС за срок от 1 месец на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места, като конкретно в този случай СУМПС се изема още със съставянето на АУАН, преди да е издадена заповед за прилагане на ПАМ. Без значение при преценката за законосъобразността на издадената заповед на заналаген на П. на жалбоподателя, е обстоятелството, че според показанията на св.П. той е уведомен от полицейски служители, че може да продължи да управлява МПС. Св.пашов, катов водач на МПС следва да познава Закона за движението по пътищата и да му е известно, че МПС може да се управлява само от водач, който притежава съответно свидетелство за управление на МПС, респ. и да не е с отнето такава.

Съдът намира, че при издаването на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0300-000096/22.07.2021г., не е допуснато нарушение на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а ЗДвП в приложимата редакция (изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения ръководителите на службите за контрол по ЗДвП или оправомощени от тях длъжностни лица могат да налагат принудителна

административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

Видно от текста на разпоредбата адресат на този вид принудителна административна мярка е собственикът на МПС. В случая се установява, че процесното МПС е управлявано от трето лице, което не е притежавало съответното свидетелство. Законът допуска неправомерно поведение на това лице да бъде правопораждащия юридически факт за налагане на ПАМ на собственика, както е в настоящия случай.

Без значение за законосъобразността на заповедта е обстоятелството дали собственикът на МПС е знаел, че лицето, на което е предоставено за управление МПС е с отнето СУМПС. В тази връзка съдът отбелязва, че отговорното поведение на собственика на МПС изисква предоставянето му на водач, който притежава СУМПС, респ. не е и с отнето такова, като неспазването на това изискване се санкционира именно с налагането на ПАМ на собственика, като налагането на принудителната административна мярка не е обусловено от установяване на виновно поведение от страна на собственика на автомобила. Наложена принудителна административна мярка не цели да санкционира / накаже нарушителя и/или трети лица, а чрез неблагоприятни последици за адресата ѝ да се постигне правно определен резултат - подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на ПТП, на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението. Това въздействие върху субекта е преценено от законодателя като превенция срещу извършването на определен вид правонарушения. Крайният резултат от мярката по чл. 171, т. 2а, б. «а» от ЗДвП е временно прекратяване на регистрацията на МПС, което се явява средството за извършване на нарушение, тъй като макар ППС да остава под властта на неговия собственик, прекратяването на регистрацията, чрез сваляне на регистрационните табели, препятства възможността за движението му по пътищата, респективно възможността да бъде извършено ново и/или повторно нарушение. В случая превес се дава на обществения интерес, тъй като последният несъмнено е с по-висок интензитет, а съразмерността винаги следва да се съобразява с основната цел на закона.

В разпоредбата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП е предвидено, че принудителната административна мярка се прилага за срок от шест месеца до една година. В конкретния случай компетентният орган е определил минимално предвидения в закона срок - 6 месеца, което обуславя извод за съразмерност на наложената ПАМ.

Наложена принудителна административна мярка съответства и на целта на закона. Предвидената мярка е израз на държавната политика за ограничаване и преустановяване управлението на МПС от лица, лишено от правоуправление, което е и обществено значима цел с оглед значителния брой жертви и пострадали. Мярката се характеризира със значителни по тежест неблагоприятни последици, но представлява част от действащото право и следва да бъде приложена и изпълнена при наличието на предвидените в закона материално и процесуално правни предпоставки, които в

настоящото производство са налице.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда възможност за ръководителите на службите за контрол по ЗДвП да делегират правомощията си по прилагане на принудителна административна мярка на определени от тях длъжностни лица. Със вече посочената Заповед № 1253з-479/16.11.2020г. на директора на ОД на МВР Х. – т.11 , са оправомощени посочените в нея полицейски органи да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП. В тази връзка съдът намира, че процесната ЗПАМ е издадена от компетентен орган в кръга на службата му.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, 6б състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Д. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 21-0300-000096/22.07.2021г., издадена от И. М. Г. – началник група към ОД на МВР В., РУ М., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети свидетелство за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: